

ת"פ (באר שבע) 60225-12-24 - מדינת ישראל נ' מחמד שנאראן (עציר) תושבי איו"ש

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 60225-12-24 מדינת ישראל נ'

שנאראן(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט אריה דורני-דורון

מדינת ישראל המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד מתן פחימה

נגד

הנאשמים

מחמד שנאראן (עציר) תושבי איו"ש

ע"י ב"כ עו"ד עבד אלוג'

מצטפא שנאראן (עציר) תושבי איו"ש

ע"י ב"כ עו"ד יונס אלגרינאווי

גזר דין

"המלחמה בעיצומה. האירוע הנורא בשבעה באוקטובר מחייב את הכול. האינטרס הציבורי גדל פי כמה מקודמו. מאמצי ארגוני הטרור לייצר פיגועים בתוככי המדינה מוגברים. בעת הזו האינטרס הציבורי מטה הכף בכל הנוגע לעבירות בתחום הכניסה והשהייה בישראל שלא כדין שאותיותיהן נכתבו בדם. לפנינו היום החובה להרתעת הרבים בדיוק מקום שלא הייתה כזו. " הגדר" לגדריה - אם לא תוצב כדין, תיחצה באירועי דמים.

המדינה רשאית לקבוע זהות הנכנסים לתוכה שאינם אזרחיה והמתפרנסים ממנה, ללא ידיעתה וזאת כאשר אזרחיה שלה, מבקשים אף הם "להוציא לחם מן הארץ" במיוחד בעת המלחמה על נגזרותיה. פשיטת היד של תושבי הרשות בכניסה לישראל ללא היתר, היא פשיטת הרגל של כלכלת אזורי המוצא, הטרור מכה גם בחיים וגם בכלכלה. אדישות כלפיו היא זרע כיליונה של כל חברה וכלכלה "

1. הנאשמים 1,2, הורשעו על-פי הודאתם בעבירה של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1)+12(4) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952 וכן בעבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

כעולה מכתב האישום, הנאשמים 1, 2 שהו ביום 19.12.24 סמוך לשעה 14:34 ביישוב תל שבע בשטחי ישראל, עת זיהו הנאשמים את השוטרים אשר היו רכובים על אופנוע משטרתי החלו להימלט בריצה עד אשר נעצרו על ידי השוטרים וכוחות נוספים לאחר מירדף כל זאת לאחר שהנאשמים נכנסו לישראל שלא כדין יומיים עובר למועד זה דרך פירצה בגדר, מבלי שהיה בידיהם היתר כניסה לישראל או שהייה כדין. הכול כאמור בכתב האישום.

טענות המאשימה:

2. המאשימה טענה לפגיעה בערכים המוגנים הביטחוניים, הכלכליים והחברתיים.
3. צוין כי הנאשמים עברו שתי עבירות של כניסה לישראל ושהייה שלא כדין וכן הפרעה לשוטרים במילוי תפקידו.
4. מתחם הענישה נע בין 3- ל 9 חודשים בשל העבירה הנלווית של הפרעה לשוטרים במילוי תפקידם, בריחתם של הנאשמים, במרדף שיכול היה לגרום גם לסיכון הרבים האזרחים. לאור האמור, ולנוכח הודאת הנאשמים, חסכון בזמן שיפוטי, עתרה המאשימה למקם את עונשם בחלק הנמוך של המתחם.
5. לצד עונש המאסר יש להשית על הנאשמים מאסרים על תנאי, קנס והתחייבות.

תמצית טענות ההגנה בכל הקשור לנאשם 2 :

6. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וקיבל על עצמו אחריות.
7. מצבו הסוציאלי בכי רע. המשפחה בת 11 נפשות. המצוקה הכלכלית היא שהביאה לביצוע העבירה. זו הסיבה שהנאשם מסתכן גם כשהוא יודע שהוא צפוי למאסר. אין לו עבר פלילי. העבירה הנלווית של הפרעה לשוטרים, אינהרנטית לעבירת הכניסה.
8. נסיבות העבירות אינן כה חמורות ואין בהן נסיבות מחמירות. הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה ביותר.
9. ההגנה עתרה לעונש המקובל במקרים של שב"ח נעדרי עבר פלילי דהיינו : 75 ימי מאסר, קנס והתחייבות.

תמצית טענות ההגנה לעניין נאשם 1:

10. המתחם צריך להיבחן בכל תיק ותיק.
11. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וקיבל על עצמו אחריות.

12. העבירה מסוג כניסה לישראל יכולה להשתנות בנסיבות העבירה. מדובר בנאשם בעל עבר נקי, יש לחתור לשיוויון בחוק. בית המשפט צריך להעמיד לנאשם תסקיר בהיותו בן 18 ו4 חודשים. זו המעידה הראשונה של הנאשם. הוא זה שמפרנס משפחתו המונה 5 נפשות, ההורים לא עובדים ואין להם אפשרות לעבוד.

13. בסרטון רואים שהנאשמים בורחים, אך אין הכרזה "משטרה". ממרחק 300-400 מטר קיים קושי לזהות שוטר. ההודאה של הנאשם היא בשל קושי לנהל תיק על נסיבות העבירה השניה.

14. ההגנה ביקשה להתחשב ולחרוג מהמתחם לו טענה המאשימה, שאף הוא ניתן לשינוי.

15. אם העבירה הייתה נעברת כשהנאשם היה קטין לפני 4 חודשים, העונש היה אחר לגמרי. תכלית הכניסה הייתה לעבודה ופרנסה. בעבירות נלוות מוסיפים 8-10 ימים למתחם הרגיל של 75 ימים. ההגנה עתרה לתקופת מאסר מקסימאלית של 83 יום. בנוסף לקנס.

הנאשם 1 בדברו:

16. הנאשם 1 ציין כי בא לחפש עבודה כדי לחיות ולפרנס את המשפחה. אביו אינו יכול לעבוד והוא נכה בגב ואין מי שיפרנס את המשפחה חוץ מהנאשם. יש לנאשם אחים צעירים שהוא הנאשם אמור לפרנס אותם וזו הייתה תכלית הכניסה לישראל.

הנאשם 2 בדברו :

17. הנאשם ציין כי תכלית כניסתו הייתה לחפש עבוד, כי אין עבודה במקום מגוריו. הייתה לאביו הזדמנות לקבל אישור אולם עתה הוא חולה.

מתחם העונש ההולם

18. הנאשמים הורשעו בעבירה של כניסה לישראל ופגעו בערכים המוגנים של זכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה. עבירת הכניסה והשהיה בישראל שלא כדין פוגעת בערכים ביטחוניים חברתיים וכלכליים. שמירת שלום הציבור במיוחד בעת הזו, עת המלחמה, היא מוכרחת ומוכחת נוכח הפיגועים הקשים על ידי שוהים בלתי חוקיים בישראל, בין אם באופן ישיר ובין אם עקיף.

19. פגיעתם של הנאשמים בערכים אלו, גם אם מבוצעת לצרכים כלכליים, מהווה פגיעה וחוק זה נועד להגן על המדינה מפני פגיעה זו, אם כי - פגיעתם אינה ברף הגבוה של הסכנה הביטחונית הממשית.

20. הערך הביטחוני החברתי והכלכלי, נפגעים גם מהעדר יכולתה של מדינה להגן על גבולותיה מפני

כניסה שלא כדין והאפשרויות הנגישות בכניסות אלו, לצרכי טרור, גם אם לא כל שווה בלתי חוקי נגוע בתכנון או קשר לארגוני טרור. בתאריך 07/10/23 פרצה מלחמת "חרבות ברזל" ונכנסו אלפי מחבלים רבים לשטחי המדינה וביצעו טבח וחטיפת אזרחים.

21. הוכרז מצב חירום וסגר, והפוטנציאל לסיכון בטחוני הטמון בעבירת השהיה הבלתי חוקית גדול במיוחד נוכח המגמה האינטנסיבית לבצע פיגועים בתוך המדינה, מעבר למצב המלחמה בו הוא שרויה מחוץ.

22. יש לזכור כי מתחם הענישה הוא דינמי ועשוי להשתנות בהתאם למצב הביטחוני, למקום ביצוע העבירה, ולפיכך, כניסה ושהיה בישראל שלא כדין לאחר אירועי הטבח "ב 07/10/23" מהווה פגיעה גדולה יותר במדינה ובחוקיה הרלוונטיים לאירועים ולתכלית החקיקה בעקבות "הטבח ב7/10" וניגזרותיו.

23. בעפ"ג 6746-10-23 מדינת ישראל נ' זארכנה שניתן ביום 09/10/2023 צוינה חומרת ביצוע עבירות בהתייחס לתקופות השונות :

"נעיר כי מסקנתנו זו הייתה נכונה במנותק מהמצב הביטחוני הנוכחי, והדברים נכונים קל וחומר בשים לב למצב הבטחוני השורר היום".

24. בפסקי הדין שנתנו בעת האחרונה בבית המשפט המחוזי בכלל וביתר שאת במחוז דרום בעניינם של שוהים בלתי חוקיים שנכנסו לישראל, **ללא עבירות נלוות**, בשונה מהמקרה דנן, נקבע כי מתחם העונש העקרוני ההולם בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין בתקופת הלחימה נע בין חודשיים עד שבעה חודשי מאסר בפועל. ראו בעניין זה עפ"ג (מחוזי ב"ש) 60575-05-24 מדינת ישראל נ' פרעון [פורסם בנבו] (29.5.24), עפ"ג (מחוזי ב"ש) 25013-05-24 מדינת ישראל נ' חרוב [פורסם בנבו] (12.5.24), בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 38420-05-24 מדינת ישראל נ' גונדי (ניתן ביום 22.5.24, לא פורסם), עפ"ג (מחוזי ח'י) 1680-11-23 מדינת ישראל נ' כסאב ואח' [פורסם בנבו] (6.11.23), עפ"ג (מחוזי ב"ש) 21243-12-23 מדינת ישראל נ' סויטי [פורסם בנבו] (13.12.23). וכן עפ"ג 68409-05-24 מ"י נ' אלערארה מחוזי באר שבע.

25. בת"פ 22874-09-24 מדינת ישראל נ' **חסאסנה(עציר)** הנאשם הורשע על פי הודעתו, בעבירות של **התחזות כאדם אחר במטרה להונות** וכן **כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק**, נאשם ללא עבר פלילי, במסגרת הסדר דיוני סגור, הושתו על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו .

26. מאז תחילת מצב החירום אמנם חלפו למעלה מ-12 חודשים, אולם המלחמה עדיין בעיצומה ומתנהלת בזירות רבות, בצפון ובדרום. המתיחות הביטחונית בה שרויה המדינה, והפיגועים המתרחשים תדיר הופכים את החשש לביצוע פיגועים לממשי ומבוסס, בעיקר על ידי אלו הנכנסים

משטחי הרשות הפלסטינאית שלא כחוק.

27. עדיין הסכנה הביטחונית קיימת גם בנכנסים על רקע כלכלי.

נסיבות שקשורות לביצוע העבירה :

28. מדובר בידיעת הנאשמים אודות ביצועם עבירה לאחר ה"07/10/23", שם אמורה הייתה ההרתעה לבוא לידי ביטוי ולא כך פני הדברים.

29. הנאשמים נכנסו לצורכי פרנסה וכלכלה. לא ניתן לדעת מה בכוונת שוהים בלתי חוקיים או צפיית מועד עשיית שימוש בשוהה זה או אחר באופן ישיר או עקיף או באווירה הכללית של כניסה כלכלית לישראל, להכנסת מפגעי טרור או לסיועם, פוטנציאל הנזק והסיכון הביטחוני קיים.

30. תחושת הביטחון עת נכנסים לישראל שוהים בלתי חוקיים, ללא בדיקה ביטחונית וללא אכיפה והרתעה של החוק נפגעת .

31. לנאשמים עבירה נלווית של הפרעה לשוטרים במילוי תפקידם באופן שהצריך מרדף וכוחות בטחון נוספים.

32. הנאשמים ביצעו העבירה בצוותא חדא והתחזקו זה מזה גם בשלב הביצוע וגם בשלב הבריחה מהשוטרים.

33. בשל העבירה הנלווית של בריחה ומרדף משוטרים כאמור בכתב האישום, אין מדובר בתשובה לא נכונה אלא בבריחה ממש. אין מדובר בעניין אינהרנטי הקשור למחסום אלא בעבירה שלאחר העבירה הראשונה ובעוצמה המעניקה לעבירה זו משקל בקביעת המתחם, ואינו דומה נעדר עבר פלילי שנתפס והודה ולא ביקש להימלט והדין לנאשמים דנן.

34. לאור האמור, מתחם העונש ההולם והראוי בעת הזו נע בין 3 ל 8 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

35. לעניין הקנס הכספי המחייב קריאת מצבם הכלכלי של הנאשמים, נראה כי בהתאם לפסק הדין עפ"ג 68409-05-24 מ"י נ' אלערארה מחוזי באר שבע, הועמד זה על סך של 1,500 ₪ . ובהתייחס לעבירות הכלכליות, שתכליתן, ונסיבותיהן הן המחייבות רכיבי ענישה כלכליים, ולאחר שבחנתי גם את טענות הסנגורים בדבר מצבם הכלכלי והנסיבות המשפחתיות של כל נאשם, ושמעתי אף אותם כמצוות המחוקק המבקש לקבוע מתחם בהתאם למצבו הכלכלי של נאשם , הריני מעמיד מתחם הקנס הכספי בין 1,000 ₪ ל 3,000 ₪.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה :

א. מצבם הכלכלי של הנאשמים ותפקידם הכלכלי במשפחותיהם משמעותי.

ב. אזורי המוצא אינם מספקים עבודה ופרנסה כראוי.

ג. גיל הנאשמים צעיר. מנגד, הם גורמים מרכזיים בפרנסת משפחתם בה מספר לא מבוטל של סמוכים על שולחנם כך לטענתם. אין אינדיקציה באסמכתא לאמור מלבד עדותם, אך יש להניח, שאכן קיים קושי כלכלי בפרנסת משפחות הנכנסים והמסתכנים לצורכי עבודה- קושי שאינו אחריותה של המדינה כלפיהם, משום שהמדינה מחויבת לאזרחיה וסוברנית לקבוע מי ייכנס ויתפרנס הימנה. אזרחיה קודמים כלכלתה קודמת. ביטחונה לפני הכול.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם

36. תיקון 113 לחוק העונשין מורה כי קביעת העונש בתוך המתחם תעשה תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות של הנאשמים. לפיכך, אתן משקל לקולא להודאות הנאשמים במיוחס להם בהזדמנות הראשונה. מנגד מעניק אני משקל לשתי העבירות שבמצטבר מצביעים על חומרה.

37. בכל הנוגע לעתירת המאשימה, לקבוע את העונש במתחם של 3-9 ברף הנמוך, נקבע בהלכת אלהרוש כי: "מתן משקל לשיקול הרתעת היחיד ראוי רק למקרים של נאשמים רציוניסטים או נאשמים שבנוסף לעבירת השב"ח ביצעו עבירות נלוות", ואילו ביחס להרתעת הרבים נקבע באותו עניין כי: "יש ליתן משקל מוגבר לשיקולי ההרתעה בשל מידת האפקטיביות המוגבלת שלה בעבירת השב"ח לצרכי פרנסה". האמור הוא במיוחד בעת המלחמה נוכח הסגר.

38. במצב שבו המתחם הינו בין 3-8 חודשים, יש לקבוע האם העונש צריך להיות ברף התחתון או ברף הבינוני או העליון. במקרה דנן, המירדף אחר הנאשמים על ידי המשטרה נוסף לעבירת הכניסה שלאחר 7/10 היות השניים בצוותא חדא, מחייבים העמדת הרף בשליש הבינוני ולא ברף התחתון של המתחם, אולם בשל השיקולים לקולא שהוצגו על ידי הסנגור, הרף יהיה בשליש הנמוך של המתחם. למרות שהיה צריך להחמיר מעט יותר בשאר רכיבי הענישה, התחשבתי בסוגייה הכלכלית במשפחות הנאשמים להן מאפיינים דומים, והשוויתי רכיבי הענישה הנלווים לנעדרי עבר פלילי להם רק עבירה אחת בלבד.

39. במכלול השיקולים שפורטו לעיל, שיקולי ההרתעה, דומיננטיים נוכח המצב הביטחוני במיוחד בעת הזו, כאשר האיום בפיגועי טרור הקשורים לאזורי איו"ש ופנים הארץ גוברים, ובמיוחד כאשר ביצוע העבירה היה לאחר 07/10/23 על כל המשמעויות וחומרת התודעה הקשורה בעבירות הגבול. יש לזכור כי כאשר עוצמת המלחמה והסגר לאורך הגבול לאורך כשנה אינם מספיקים כדי הרתעת הנאשמים, יש ליתן משקל להימלטותם מפני גורמי האכיפה בביצוע העבירה הנלווית.

40. נוכח הודאת הנאשמים, תכלית כניסתם, ומכלול השיקולים לקולא, ובראיה מערכתית, ראיתי לנכון שלא למקם העונש ברף העליון או הבינוני של המתחם אך גם לא התחתון, הגם שללא היתר

שהייה או כניסה באסמכתא כתובה, למועד התפיסה והמעצר בשטח, לא נדרש מאמץ ראייתי להוכיח יסודות ביצוע העבירה, ולא קיים קושי ראייתי מיוחד.

41. שליחת נאשם שב"ח לתסקיר שירות המבחן אינו ריאלי והינו חסר תכלית, כיום קבלת תסקיר הינה לאחר מספר חודשי מאסר דהיינו הותרת נאשם במעצר פי כמה מהתקופה אותה ירצה כל אחד מהנאשמים, כאשר אין מדינת ישראל אמורה להשקיע משאבי שיקום כלפי נאשמים זרים. לא ניתן לבדוק היטב, מהי השלכת העונש על משפחתו של הנאשם בהעדר בדיקה במקום מגוריו, בדיקה שכזו אינה אפשרית אינה ישימה ואינה בת תכלית. גם כך, שירות המבחן הינו גורם ממליץ וככל שישנם טיעונים סוציאליים ובריאותיים, ניתן להעלותם בפני בית המשפט לשיקול דעתו השלם ובכלל זה האיזון הנדרש במיוחד בעת הזו בכל קשור לסיכון הציבור, וזכויות המדינה כלפי אזרחיה כלכלית חברתית וביטחונית.

42. מי שנכנס לישראל שלא כדין, ובעת שהתגלה, מבקש להימלט ממשטרת ישראל בצוותא חדא, כאמור בכתב האישום בו הודו הנאשמים, יש להרתיעו מלבצע העבירות בשנית ובשלישית בשל מצבה הכלכלי והסוציאלי של משפחתו, משום שלא נצפה שינוי המצב הכלכלי באזורי המוצא ממנו הגיעו הנאשמים, בזמן הקרוב. להרתעה זו הרתעת היחיד והרבים יש נפקות בענישה.

43. שירותי קהילה ואלטרנטיבות עונשיות במסגרת כלי העבודה השיקומית בשירות המבחן מתייחסים לאזרחי המדינה משלמי המסים הממשיכים להתגורר במדינה ולא תושבי חוץ.

44. בשונה מתכלית תסקיר שירות המבחן בישראל הבוחן הליכי שיקום, מציע הליכים ארוכים תחת פיקוח משרד הרווחה והקהילה, לשיקום והשתלבות בקהילה, הרי שלנאשמים זרים שאינם אזרחיים, כל שחרור מכל סוג מקים חשש להימלטות מן הדין ואין כל אלטרנטיבות לעונש מוחשי מלבד מאסר בכל הנוגע לזרים למדינה הנכנסים אליה מאזורי יהודה ושומרון ונאשמים אזרחיים. עונש המאסר הוא היחיד המתאים בנסיבות העבירות מושא כתב האישום. אין לסכן הציבור בכל עונש בו משוחררים הנאשמים. האלטרנטיבות העונשייות המותאמות לאזרחים אין רלוונטיות לתושבי אזור יהודה ושומרון שאינם אזרחי המדינה. רשויות הרווחה והקהילה וגורמי הניהול במסגרת הרשות הזרה צריכים שם להציע פתרונות תעסוקה חוקיים למנוע צורך בביצוע עבירות בישראל. כבר כתבתי כי "פשיטת היד" בכניסה לישראל שלא כדין, היא "פשיטת הרגל" הכלכלית באזורי המוצא.

45. אשר על כן, החלטתי לגזור על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. חתימה על התחייבות של כל אחד מהנאשמים בסך ₪ 2,000 להימנע מעבירה

שבה הורשע, או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל וזאת למשך שלוש שנים
מיום שחרורם.
ד. קנס לכל אחד מהנאשמים בסך 1,500 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס
ישולם עד ליום 15.3.25.

ניתן לשלם הקנס כעבור 3 ימים באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה,
www.eca.gov.il

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או
בטלפון 073-2055000

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך
בשוברי תשלום).

46. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"ה, 22 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.